

походах та ін.

Коли вже говорити по-серйозному, то ми можемо виділити такі повноваження, обов'язки та пріоритети, як:

- захищати і відстоювати права та інтереси студентів;
- представляти інтереси всіх студентів;
- бути представником у керівних органах вищого навчального закладу;
- займатися вирішенням тих питань, які належать до компетентності ОСС;
- ухвалювати рішення, вирішувати питання та дотримуватись вимог ОСС;
- мати напрямки своєї діяльності і самостійно їх вирішувати;
- володіти інформацією у ВНЗ та інформувати студентів;
- працювати для студентів та заради їх інтересів;
- робити звіт про свою роботу.

Перш за все, перед питанням робити це чи ні, студенту необхідно задуматись над питанням: "А що воно дасть особисто для мене? Чи задовольнить ця діяльність мої інтереси та потреби?" Адже,

Базуліна Ю.Г
Глухівський коледж СНАУ

Проблема впровадження Болонського процесу в сучасних умовах та вплив органів студентського самоврядування на вирішення цих проблем.

Сьогоднішні студенти – це майбутні представники владних структур, державні діячі, організатори виробництва, керівники колективів, фахівці. Від нашої професійної компетенції, моральності залежить наше майбутнє. Студентське самоврядування є тим стартовим майданчиком де можна почати реалізовувати свої плани. Одним із першочергових завдань самоврядування являється допомагати і контролювати навчальний заклад у наданні якісної освіти.

Перший крок до підготовки якісного фахівця це перехід до Болонського процесу.

Болонський процес є новим історичним етапом розвитку

вищої освіти, виток якого пов'язані із функціонуванням Болонського університету в XIII ст. Студенти й викладацький склад в ньому були окремою корпорацією, за якою магістрат у 1224 р. визнав усі права юридичної особи і дав їм цілковите самоврядування. Там своєрідно проводився навчальний процес — лекції, семінари — в межах певних модулів; було відведено значний обсяг часу на практичні заняття і самостійну роботу студентів; проводився періодичний контроль засвоєння матеріалу за певними розділами. Досвід Болонського університету ще в XIII ст. використовувався у вищих навчальних закладах Італії, пізніше він став взірцем діяльності для багатьох університетів Франції та Німеччини.

У 1997 році під егідою Ради Європи та ЮНЕСКО було розроблено і прийнято Лісабонську конвенцію про визнання кваліфікацій, що належать до вищої освіти Європи. Цю конвенцію підписали 43 країни (Україна в тому числі), більшість з яких і сформулювали згодом принципи Болонської декларації. Лісабонська угода ставить за мету створення умов, за яких більша кількість людей, скориставшись усіма цінностями і здобутками національних систем освіти і науки, зможе бути мобільними на європейському ринку праці. Через рік чотири країни - Франція, Італія, Великобританія та Німеччина підписали так звану Сорбонську декларацію, завдання якої спрямовані на створення відкритого європейського простору вищої освіти, який має стати більш конкурентоспроможним на світовому ринку освітніх послуг.

Болонська декларація, яка була проголошена і підписана міністрами освіти 30 європейських країн у Болонії в 1999 році, започаткувала на офіційному рівні процес створення європейського простору вищої освіти.

Значну увагу в документах щодо Болонського процесу приділено питанням про статус і права студентів. У "Сорбонській спільній декларації про узгодження системи вищої освіти в Європі" вказано, що студенти:

а) повинні мати доступ до різних програм, у тому числі й до професійного навчання, розвивати рівень володіння мовами і використовувати нові інформаційні системи;

б) всебічно користуватися правом оволодівати знаннями у вищих навчальних закладах двох рівнів: навчатися за відповідною кваліфікацією; вибирати міжнавчанням за програмою, що передбачає отримання ступеня магістра або за

більш поширеною програмою — ступінь доктора. В обох програмах однакова увага повинна приділятися дослідницькій та самостійній роботі. У декларації наголошено і натову, що студенти мають брати участь і впливати на організацію та зміст освіти у вищих навчальних закладах.

Традиційна система вищої освіти в Україні не спроможна повною мірою забезпечити якісні перетворення в ній та ефективну підготовку фахівців, бо не передбачає повне використання індивідуальних здібностей студента та його активності. Студенти повинні не лише брати активну участь у процесі сприйняття та засвоєння знань, а й мати стосовно них власну позицію, бути спроможними застосувати вивчене на практиці, творчо переосмислювати, співвідносити здобуті результати з перспективами своєї майбутньої діяльності.

Система вищої освіти України не узгоджена з сучасними європейськими нормами організації навчального процесу, вимогами ринку праці, що істотно знижує можливості мобільності студентів, визнання дипломів про вищу освіту в розвинених країнах і конкурентоспроможність наших випускників на міжнародному ринку праці.

Одним з невід'ємних атрибутів Болонської декларації є кредитно-модульна система, що сприяє мобільності студентів і викладачів, спрощує перехід з одного навчального закладу до іншого, чітко визначає обсяги проведеної студентом роботи за усіма напрямками навчальної та наукової діяльності. Завдяки впровадженню такої системи в навчальний процес присутня систематична робота студентів протягом навчального семестру, підвищується рівень активності студентів завдяки елементам змагальності в навчальному процесі, збільшується доступність до інформаційних ресурсів, зокрема через комп'ютерні мережі в Інтернет до навчально-методичної літератури і баз даних, що безпосередньо стосуються дисциплін. Студент має змогу більш самостійно або повністю самостійно працювати із запропонованою йому індивідуальною навчальною програмою, яка містить цільовий план дій, банк інформації і методичне керівництво.

Суттєвою особливістю модульного навчання є свобода дій, якою користується студент при самостійному вивченні матеріалу і їх активна позиція. Це спонукає до зростання відповідальності студентів у процесі засвоєння ними необхідного матеріалу.

Отже, саме модульна технологія навчання забезпечує стимулюючу, розвиваючу і особистісно-творчу функції одержання знань, їх самостійність і мобільність, що є основою підготовки компетентного фахівця. Модульна організація змісту навчальної дисципліни вимагає від студента глибокої аналітико-логічної роботи над змістовим наповненням дисципліни і забезпечує зростання у студентів мотивації до систематичного і неформального навчання. Студент вчиться сам, а викладач здійснює управління навчанням, що значно піднімає одночасно свободу і відповідальність як з однієї, так і з іншої сторони. У результаті введення в навчальний процес кредитно-модульної системи виникає можливість диференціації студентів за їх інтелектуальними здібностями, що в свою чергу створить умови для індивідуальної роботи зі студентами.

Слід враховувати і такий важливий момент, що при переході на кредитно-модульну систему навчання виключається обов'язковість екзаменаційної сесії, що відповідно створює менше стресової ситуації та дає можливість студентам краще засвоїти окремі розділи дисципліни, здаючи їх по модулях, а прагнення отримати максимальний бал за окремий модуль стимулює студентів більше приділяти уваги самостійній роботі і опрацюванню матеріалу.

Болонська декларація веде до створення Європейського проекту вищої освіти, що дасть можливість готувати в нашій державі високо кваліфікованого, кваліфікованого і конкурентоспроможного фахівця на рівні європейського освітнього простору.

Барчук В.А.

Вінницький національний технічний університет

Залучення активістів до участі у роботі органів студентського самоврядування.

Одним з найголовніших питань та проблемами для студентського самоврядування – є залучення активістів до органів студентського самоврядування. Необхідно постійно це робити, тому що в органах студентського самоврядування зміна активу відбувається досить часто, одні студенти-активісти